

- 2) Om domstolen skulle besvara den första frågan nekande, ska då bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet och, i samband med dessa, den grundläggande principen om rätten till försvar och artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna tolkas så att de utgör hinder för en nationell praxis som möjliggör ett sådant förfarande som avses i tolkningsfråga 1 så att den andra parten i rättsförhållandet (mottagaren av fakturorna) inte, i ursprungskontrollförfarandet, förfogar över rättigheter knutna till egenskapen av part och således inte heller kan utöva en rätt till överprövning inom ramen för ett kontrollförfarande vars slutsatser ska beaktas ex officio av skattemyndigheter i kontrollförfarandet avseende den andra partens skattskyldighet och kan beaktas till nackdel för denne, eftersom skattemyndigheten inte har ställt de handlingar som är relevanta beträffande den kontroll som gjorts hos den första parten i rättsförhållandet (utfärdaren av fakturorna), särskilt de handlingar som ligger till grund för slutsatserna, protokollen och de administrativa besluten, till den andra partens förfogande utan endast gett denna part information om en del av handlingarna i form av en sammanfattning, varvid skattemyndigheten således endast indirekt gett denna andra part kännedom om handlingarna, genom att göra ett urval utifrån dess egna kriterier över vilka denna andra part inte kan utöva någon kontroll?
- 3) Ska bestämmelserna i mervärdesskattedirektivet samt, i samband med dessa, den grundläggande principen om rätten till försvar och artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, tolkas så att de utgör hinder för en nationell praxis enligt vilken de slutsatser, inom ramen för den kontroll av parterna i rättsförhållandet som avser skattskyldigheten, som skattemyndigheten drar efter ett förfarande som genomförts hos fakturautfärdanden varvid det konstaterats att denna fakturautfärdare har deltagit i ett aktivt skattebedrägeri ska beaktas ex officio av skattemyndigheten vid kontrollen av fakturamottagaren, eftersom denna mottagare inte, i det kontrollförfarande som genomförts hos fakturautfärdaren, förfogar över rättigheter knutna till dennes egenskap av part, och således inte heller kan utnyttja någon rätt till överprövning inom ramen för det kontrollförfarande vars slutsatser ska beaktas ex officio av skattemyndigheten i kontrollförfarandet avseende mottagarens skattskyldighet och kan läggas mottagaren till last samt eftersom [skattemyndigheten] inte ställer de relevanta handlingarna från den kontroll som genomförts hos fakturautfärdaren, särskilt de handlingar som ligger till grund för slutsatserna, protokollen och de administrativa besluten, till mottagarens förfogande utan endast ger denne information om en del av dessa, i form av en sammanfattning, varvid skattemyndigheten således endast indirekt ger mottagaren kännedom om handlingarna, genom ett göra ett urval utifrån sina egna kriterier över vilka mottagaren inte kan utöva någon kontroll?

(¹) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Polen) den 19 mars 2018 – brottmål mot B.S.

(Mål C-195/18)

(2018/C 221/08)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Part i det nationella målet

B.S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Tolkningsfråga

Ska artikel 2 i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker,⁽¹⁾ jämförd med bilaga 1 till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan,⁽²⁾ tolkas så, att en produkt för vilken maltextrakt, glukossirap, citronsyra och vatten använts för vörtframställning kan vara öl framställt med malt enligt KN-nummer 2203 i Kombinerade nomenklaturen, även om andelen omältade ingredienser i vörten är dominerande i förhållande till mätlade ingredienser och glukossirap har tillsatts i vörten före jäsningsen, och vilka kriterier bör vara vägledande för att fastställa den andel i vörten av mätlade eller omältade ingredienser som krävs för att produkten ska kunna godtas som öl enligt KN-nummer 2203?

⁽¹⁾ EGT L 316, 1992, s. 21; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 100.

⁽²⁾ EGT L 256, 1987, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Tyskland) den 27 mars 2018 – ML

(Mål C-220/18)

(2018/C 221/09)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Brottmål mot:

ML

Tolkningsfrågor

- 1) Vilken betydelse har det vid tolkningen av ovannämnda bestämmelser⁽¹⁾ att frihetsberövade personer i den utfärdande medlemsstaten har tillgång till rättsmedel med avseende på deras förhållanden under frihetsberövanden?
  - a) Om den verkställande rättsliga myndigheten med avseende på vissa grupper av personer eller vissa fängelser har bevis för systematiska eller allmänna brister i förhållandena under frihetsberövanden i den utfärdande medlemsstaten, kan en verklig risk för omänsklig eller förnedrande behandling av den eftersökta personen, vilken skulle göra ett överlämnande otillåtet, i sådana fall, med beaktande av ovannämnda bestämmelser, uteslutas redan på den grunden att sådana rättsmedel har införts, utan att det är nödvändigt att kontrollera förhållandena under frihetsberövanden närmare?
  - b) Har det i detta avseende betydelse att Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna med avseende på sådana rättsmedel anser att det inte finns något belägg för att dessa rättsmedel inte skulle ge frihetsberövade personer realistiska förutsättningar att förbättra bristfälliga förhållanden under frihetsberövanden?
- 2) För det fall svaret på fråga 1 innebär att frihetsberövade personers tillgång till sådana rättsmedel, utan närmare kontroll av den verkställande rättsliga myndigheten av de konkreta förhållandena under frihetsberövanden i den utfärdande medlemsstaten, inte räcker för att en verklig risk för omänsklig eller förnedrande behandling av den eftersökta personen ska kunna uteslutas:
  - a) Ska ovannämnda bestämmelser tolkas så, att den verkställande rättsliga myndighetens kontroll av förhållandena under frihetsberövanden i den utfärdande medlemsstaten ska omfatta samtliga fängelser och andra kriminalvårdsanstalter i vilka den eftersökta personen kan komma att placeras? Gäller detta även när den eftersökta personen enbart tillfälligt eller övergående placeras i vissa fängelser? Eller räcker det att kontrollera det fängelse i vilket den eftersökta personen, enligt uppgift från myndigheterna i den utfärdande medlemsstaten, sannolikt och under större delen av tiden kommer att vara placerad?